

POLICHINEL

Jeg kan ei ret udtale 'et!
 Jeg føler mig en Gud!
 Nu aabnes Carnevalet,
 Jeg leier Dragter ud.
 Det blive vil *Festino*,
 Et rigtigt Carneval.
 Nu er vi i Casino,
 Og i den store Sal!

Ja, her er vi! sæt Kurven! – Vi er paa Scenen! men her er jo ikke stillet noget op til at agere paa, og det Hele skulde jo begynde dramatisk. Maskinmester! Hr. *Weddén!* Teppet maa være nede før Folk indlades. Ingen svarer. – Det er da ogsaa det samme! – Det Vigtigste er besørget, og det har jeg gjort, gamle sindige Polichinel! – Der vil nok komme Liv i Spillet! Man siger at den som faaer et Embede faaer ogsaa Forstand, jeg kan sige, at hvo som leier og ifører sig een af mine Costumer, bliver strax en Character, selv Dominoen, der egentligt kun er for Gamle svagelige og Unge magelige! mine Costumer inspirerer; jeg har indblæst dem. Til Jean de France sagde jeg: kjend din Holberg: – »Jeg er fornøiet med mig selv! jeg er forliebt i mig selv!« – »Hvad synes Madammen om den *Contretemps*«, som jeg lærte nylig, førend jeg reiste fra Paris, den troer jeg *pardi* ikke Nogen kan gjøre her i Landet. Jeg kan gjøre den paa tvende Faconner, som f. Exempel først saa – for det andet saa!« – Der skal Tanke til enhver Ting, Besindighed! – *Jeppe* maa være Jeppe i mere end Kofte og det uredte Haar;

: »Folk siger vel i Herredet at Jeppe drikker; men De siger ikke hvorfor Jeppe drikker!« – Til det chinesiske Costume har jeg sagt: det er ikke nok at sætte Slikpot i Veiret, nikke og gaae med tilbagestrøget Haar, man maa ogsaa tale, idetmindste kunde sige P– eller Thee, det sidste er da Noget, som Enhver kjender. Blomsterpigen lagde jeg paa Hjerte: har de Ansigt? Rigtigt Ansigt til det De vil være? Tænk om Masken gaaer af! vær selv en Blomst eller lad være!« – Kjole og Person skal gaae op i eet. »Være eller ikke være!« siger Hamlet og han var Prinds af Danmark!

HARLEQUIN

Nu har jeg slaaet op alle Placaterne, paa to nær, een til Dem, een til mig, der mangler ikke noget!

POLICHINEL

Og Programmet!

HARLEQUIN

Det er Plakaten! den er tre Alen lang, o! see'kken Fyr og paa Rødt; den kan tage Veiret fra en kalkunsk Hane.

POLICHINEL

Her er ingen Forord, ingen Bagord –! Hvad er Carneval? Kunstnercarneval? Hvad Stemning skal Enhver møde med! her er jo ikke engang sagt hvad jeg siger mine Klæder. Hvad skal man? Hvad vil man –?

HARLEQUIN

– Slaae Gjakken løs, være glad og fornøiet, som jeg er det i Kludene!

POLICHINEL

Tal ikke om Kludene, saa falder jeg i Rigsdagstanker, lige ind i Papirs-Spørgsmaalet.

HARLEQUIN

Saa fald ud igjen! Læs! Plakaten er god og jeg har slaaet den op, her er Klisterbøtten. Festen begynder med en stor Fanfare, saa kommer en Sludder paa Theatret, det er altid en Begyndelse, og naar man har den, saa – – nu gaaer det Gud hjælpe mig løst dernede! det tænkte jeg nok, de kan ikke vente! lad gaae! naar det kun er gemytligt! – Der har vi Dulcamare! dernede er det Teppet gaaer op, her kan det ikke – man maa hjælpe sig. Nu gaaer Balonen!

POLICHINEL

Men Sludderen paa Theatret –?

HARLEQUIN

Oppe eller nede, det er ligemeget! – Ingen hører paa os! *Viva Dulcamare.*

Bello! bello! che festino!

Gli brigandi! – il bambino! Colombine! – Arlequino! – Carnevale nel Casino!

Mine høie Herskaber, Store og Smaa,
Her kommer Manden, I kjende maa!
Mit Navn lyder gjennem Europas Gader.
Min Tip-tippennip-tippertip-Oldefader
Var Doctor Philippus Aureolus
Theophrastus Bombastius Paracelsus.
Et Navn der for Nutiden staaer i det Klare,
Naar jeg mig i ham nævner: *Dulcamare.*
– »*Udite! udite, o rustici! piatate!*«
Jeg er af hans Slægt, men har mere Geni,
Og det er sagt uden alt Praleri.
Jeg har et *Laudanum* for hver, som lider,
Og Draaber, der passe til alle Tider.
Her er den bekjendte Kjærligheds Drik,
Der søges baade af Smaa og af Store,
De Navnet veed *elisire d'amore*;
Jeg sælger Flasken og det for en Slik.
Plaster og Pulver og Draaber og Piller! –
Strax paa Minutten Smerten sig stiller.
Her er for Podagra, Chiragra, Pleures
Snue, Forstoppelse, Hypochondri,
Gammel Mands Hoste, – iaar just den høres,

Sting, daarlig Mave, Gigt, Kachexi!
Piber og Trommer mælde jeg kommer,
Jeg Dulcamare, Theophrastus Bombast –
Menneskebørn, kom, og køb nu i Hast. – –
See, her er Noget, som fører af
Alle de Sorger, som Verden os gav;
Man bliver saa let, som uden Skavank,
Og føler at hele Verden er Pjank;
Her puffes og stødes og skilles og mødes,
Og nippes og nappes og kartes og klappes.
Tag Alting fornøieligt, det er min Cuur,
Og saa en Flaske af denne Mixtur – – –
Om Forladelse at jeg gaaer ud af Versemaalet, men det gjør ikke noget da det er et meget
daarligt Versemaal og jeg *maa* gaae ud, for der gaaer noget ind – her til Venstre! – yndige
Maske deroppe, der ikke behøver Piller eller Draaber, – en Bouquet!
Du selv en Blomst, et Rosenblod,
Din Søster Rosen kysser din Fod.

Jeg har sagt og gjentager, ikke det skader:
Min tip – tippernip – tippertip Oldefader,
Var Doctor Philippus, Aureolus,
Theophrastus, Bombastius Paracelsus,
Men jeg er større! – jeg kom herhid
I denne Sygdoms og Daarligheds Tid.
Bal-Feber! Valg-Feber! gyse man kunde!
Geniet slaaer ud, som de røde Hunde!
– Jeg hjælper og løser den bundne Tunge,
Til Viismand gjør jeg den mindste Unge,
Jeg gjør ham til Mester paa hver en Plads,
Og gjør jeg ikke, saa kald mig Mads.

Du gamle Glut, som sidder der
Midt i de Unges Klynge!
Jeg har en Drik, see denne her,
Den kan Dig strax foryngre.
Du faaer igjen de sexten Aar,
Der gik forlængst i Vasken.
Du gamle Glut, betænk Du faaer
For to Mark hele Flasken.

Mine Herrer og Damer, kom hid, kom hid,
Det er jo en Sygdoms og Daarligheds Tid.
Misundelses-Sygen guul, som en Citron,
Falsk Fromhed der fælt slaaer ud, som Mormon,

Og Penge-Hovenhed med sin Svimmel, – –
 – Recepten staaer her paa denne Strimmel!

DULCAMARE

Der staaer en Stakkel, han Guldsot har;
 En ynkelig Ende det taer!
 Det ligger i ham han hovner op,
 Bliver ganske til Krop;
 Du Guldsots skinnende Candidat,
 Jeg hjælper for en Ducat!

MANDEN FRA CALIFORNIEN

Markskriger! – jeg kan købe ham og det Hele! Jeg er Manden fra Californien, jeg er blevet til bar Guld. Ingen tør tale til mig uden jeg tillader det! Charlatan! See mit Ansigt! – Guld! – See mine Hænder – Guld! jeg hoven! jeg er mere: – Guld! bare Guld! og derfor Respect! kun *jeg* gjør hvad jeg vil, jeg gaaer paa Maskerade uden Maske, uden Characteerdragt, selv uden Domino! lad de Andre gjøgle for mig, jeg gjør Ingenting, jeg er en Guldmand, Guld det Hele! jeg kan klæde mig reent af – og maaske gjør jeg det. Guld! Guld! og mit Hjerter er en Perle – men *meer end Perler og Guld* er den ædle Qvinde og deri holde alle Damerne med mig! Markskriger – Dulcamare!

DULCAMARE

Guld-Elexiren jeg ogsaa fik,
 Kommer og køber den mægtige Drik,
 Der kan forgylde fra Taa til Top
 Hele Menneskets syndige Krop!

Deilige Maske, mit Ord Du troer! –
 Tag en Bouquet! – hils Fa'er og Mo'er!
 Og nu vil jeg ikke stort sige mere,
 Men jeg vil her en Flaske spandere,
 En lille Flaske med Rosenvand,
 Og saa skal de see hvad jeg er for en Mand.
 Strax skyder her frem, som et Blomsterflor,
 Et broget, syngende, dandsende Chor,
 Et Tog hvorom Romerne selv vilde tale,
 En rask Accord til vort Carnevale.

Velkommen gode Venner,
 Nyd Glæden, bliv ei træt,
 Her Carnevalet sender
 Sin blomstrende Bouquet! –
 Dig selv er anbefalet
 At give Festen Glands.

Nu aabnes Carnevalet,
Og det er første Dands.

HR. SØRENSEN

Er her Nogen, De vil tale med?

POSTKARLEN

Jeg be'er om Forladelse, gode Ven!

De er maaskee Manden jeg kan bruge?

Jeg kommer fra Rom, – fra Italien,

Der var jeg den sidste Carnevals Uge!

Der fik jeg den Pakke og dette Brev;

Jeg maatte afsted, i Flugt over Skyen,

Til Kjøbenhavn, – her skal boe i Byen

En Mand – her staaer Navnet – Hr. *Sørensen!*

HR. SØRENSEN

Hr. *Sørensen!* – Ja det er mig! vi er rigtignok mange af det Navn, men jeg er den rigtige!

POSTKARLEN

Der staaer i *Postscriptum*: »Hr. *Sørensen*,

Der skal i Aften paa Maskerade!«

HR. SØRENSEN

Ja, saa er det mig! for jeg skal der med Kone og hele Familien. Det er et Brev De har, og en Pakke? Den er svær! Lad os see!

»Høistærede Hr. *Sørensen!* her sender jeg Dem hvad der er det Vigtigste paa en Maskerade!« – underskrevet »*Italien*.« Det er s'gu' meget net af Italien at sende mig hvad der er det Vigtigste paa Maskeraden! men vi er ogsaa meget galante, troer jeg, mod den italienske Opera, og saadan noget lønner sig altid. – »Det Vigtigste paa en Maskerade!« – saa det er i Pakken der! – ja saa maa vi nok have den op.

HR. SØRENSEN

Ih! Du forbarmende! – hvad er det?

DEN LILLE

Et godt Humeur, Hr. Sørensen!

POSTKARLEN

»Et godt Humeur, Hr. *Sørensen!*«

Jeg kjender ham, det er den rigtige Fyr,

Han dandser igjennem Italiens Byer,

Han tryller Alt til et Eventyr!

Tag De *ham* med i Casinos Sal,

Saa bliver der først ret Carneval.

HR. SØRENSEN

Et godt Humeur! – Saa det er Tingen!

Har Du Fribillet, for jeg har ingen.

Nei see'ken Present –! maa jeg bare spørge,

Er det mig der skal for Morskaben sørge?

DEN LILLE

Tag De mig med! De maa, De skal!

Thi ellers der seer de Fru *Carneval!*

DEN LILLE

Saaledes det er, det var og det bliver!

Men kom, tag mig med og Livet jeg giver!

Jeg svinger min Tryllestav hen over hende,

Og hun – de Alle – min Magt skal kjende!

FRU CARNEVAL

Hvad var det! jeg sov! jeg drømte et Bal!

Nu straalere i Virkeligheden min Hal.

Den deilige, vrimlende brogede Pragt!

Humeuret er her – jeg føler min Magt.

I Glædens Marschaller lyder mit Bud,

Sving Eders Stav – og drag ordnende ud!

See, Kredsen, bølgende, udstrakt stor,

Sig bøier som Krandsens Blomsterflor!

I ordne Dandsen med Skjønheds Sands,

En Polonaise til første Dands!

Og under Munterheds Bacchanale,

Mens jublende Toner bevinge hvert Fjed,

For Øiet staae i vort Carnevale, At her er Helicons Muser med!